

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΕΙΑ

Ε.γ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2007

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2007

ΜΙΧΑΗΛ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

ΠΡΟΣΦΩΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΝ
ΙΩΑΝΝΗΝ ΤΟΝ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΝ
ΟΤΕ ΗΡΞΑΤΟ ΔΙΔΑΣΚΩΝ ΠΡΟΤΡΟΠῆ ΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΕΝ Τῷ ΤΟΥ ΞΕΝΩΝΟΣ ΚΑΘΟΛΙΚῷ ΜΟΥΣΕΙῳ¹

Τοῖς εὐγνώμοσι τῶν ἀνθρώπων τοὺς σφῶν αὐτῶν εὐεργέτας θαυμάζειν μὴ ὅσον εἶμαι χρεῶν, ἀλλ' εἴπερ ἄλλο τι καὶ τοῦτο τῶν ἀναγκαίων πολλοῖς τε ἄλλοις σοφία συνεζηκόσι πολλοῦ ἄξιον εἶναι δόξαν καὶ νόμῳ δήπου τῷ τῶν Περσῶν, ὧ γε δὴ τοσοῦτον ἐσέτι καὶ νῦν τὸ χρῆμα μέλει τουτί, ὡς μηδενὶ ἂν συγχωρεῖν ὅτῳ δ τοιαῦτα γένοιτο ἀμαρτεῖν τὸν αὐτοῦ βίον ἀθῶν διαπερᾶν. Ἐμοὶ δέ, ἄριστε διδασκάλων, πρὸς σοῦ τοσοῦτων ἀγαθῶν ἀπολελαυκότι·

¹ Περιλαμβάνεται ἐν τῷ Βιενναίῳ Phil. Gr. LXXXV φ. 21⁶-23, αἰῶνος ιε' (B), τῷ Ἐσκουριαλείῳ Σ-I-18 φ. 21⁶-23⁶, αἰῶνος ιε' (E) καὶ τῷ τοῦ ἐν Σμύρνη Συλλόγου Ὁμήρου, νῦν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς, φ. 18⁶-20^α (Σ). Εὔρηται δ' ἐκδεδομένον πλημμελῶς ὑπὸ Γ. Κ. Ὑπερίδου Μιχαήλου Ἀποστόλη πονημάτια τρία. Ἐν Σμύρνη. 1876. σ. 38-41.

Ξ = ἅπαντες οἱ κώδικες

Ἐπιγραφή: Τοῦ αὐτοῦ μιχαὴλ ἀποστόλη τοῦ βυζαντίου προσφώνημα εἰς τὸν σοφώτατον καὶ λογιώτατον αὐτοῦ διδάσκαλον ἰωάννην τὸν ἀργυρόπουλον ὅτε ἤρξατο διδάσκων προτροπῆ βασιλέως ἐν τῷ τοῦ ξενῶνος καθολικῷ μουσείῳ Σ: Τοῦ αὐτοῦ προσφώνημα εἰς τὸν αὐτοῦ διδάσκαλον ἰωάννην τὸν ἀργυρόπουλον ὅτε ἤρξατο διδάσκων ἐν τῷ τοῦ ξενῶνος μουσείῳ BE

2. ἄλλο ἔγραψα: ἄλλό Ξ 4. τῷ Σ: λείπει BE 5. μέλει Σ: μέλλει AB μὴδενὶ ΣB: μὴδενὶ E 6. τὸν αὐτοῦ βίον ἀθῶν διαπερᾶν BE: λείπουσι Σ 7. διδασκάλων BE: διδασκάλων καὶ γενναιότατε Σ

ἔω γὰρ λέγειν τὰ προσδοκώμενα· καὶ οἶων οὐκ ἂν τις παρὰ πα-
 τρὸς ἤλπισεν, εἰ μὴ ὧν ἡμῖν ἐχαρίσω μέρος εἰσοίσομεν ὀτιοῦν,
 εὐγνώμονες εἶναι πρὸς τοῖς ἄλλοις μαθόντες, τίς ἂν παραίτησις
 γένοιτο ἢ τί οὐκ ἂν τοῖς ὑβρίζειν ἐπισταμένοις λέγειν παρέξομεν
 5 ἐφ' ἡμᾶς; Ἴν' οὖν ἐκείνων μὲν τῇ φύσει μηδὲν ἡμῖν ἀποδεκτέον
 προσγένηται, μηδὲ τοῖς ἀγαθαῖς σου δόξαιμεν ἂν ἔπεσθαι λαθεῖν
 παραγγέλμασι, σοὶ μὲν ἀποδοτέον ἂν ἡμῖν εἴη ὧν ἂν μέρος λα-
 βόντες ἔχωμεν παρὰ σοῦ, ἐμοὶ δὲ εἴ τι μὴ σοὶ προσῆκον ῥηθεῖη,
 σοὶ παρέχειν δίκαιον τὴν συγγνώμην.

10 Πολλῶν δὲ ὄντων ἅ τις ἂν εἰπεῖν ἔχοι, βουλόμενός σε τὸν
 πάντων ἄριστον ἐπαινέσαι, ἐν τι κάκεῖνο τῶν καλλίστων εἶναι
 δοκεῖ καὶ τὰ νῦν ἀναγκαῖον λέγεσθαι πρὸ τῶν ἄλλων, ὃ μοι καὶ
 τὸν λόγον μᾶλλον ἐστὶ πεποιηκός, ἐκείνων τε ἄλλου δεομένων
 καιροῦ καὶ κρείττονος ἧς γε νῦν περὶ λόγους δυνάμεως ἔχομεν.

15 Τὸ γὰρ περιόν σοι τοῦ λόγου, ὃ πόνοις οὐκ ὀλίγοις ἐκτήσω καὶ
 ἀναλώμασιν, ἔτι τε αὖ κινδύνοις ἠπεύρω γινομένοις τε καὶ θα-
 λάττῃ, ἀφθόνως οὕτως ἐθέλειν μεταδιδόναι οἷς οὐδὲν τι λόγου
 τῶν ἄλλων ἐκρίθη φίλτερον εἶναι, πῶς οὐ μεγάλων ἐγκωμίων
 καὶ θαύματος ἄξιον; Ὡς γὰρ ἐκ τῆς τῶν Εὐρωπαίων, ὧ παρόν-
 20 τες, ἀφίκετο γῆς, οἱ τὰ τῆς Ἑλλάδος μετώκισται ἀγαθὰ, βλέψας

1 προσδοκώμενα ΒΕ: προσδοκώμενα ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γρα-
 φέντος προσδοκώμενα Σ 6. μηδὲ Σ μὴδὲ ΒΕ λαθεῖν ΒΣ:
 λαθεῖν ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος λαθεῖν Ε 7. ὧν Σ: δν ΒΕ

8. ἔχωμεν Σ: ἔχομεν ΒΕ 9. σοὶ ΒΣ: σοὶ ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον
 γραφέντος σοῖ Ε 11. κάκεῖνο Σ: κάκεῖνο ΒΕ 12. τὰ νῦν Σ:

τανῦν ΒΣ 13. μᾶλλον ἐστὶ ἔγραψα: μᾶλλον ἐστὶ Ε τε ΒΕ:
 τὲ Σ ἄλλου ΒΕ: ἄλλου ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος ἄλλων Σ

16. ἠπεύρω ΒΣ: ἠπεύρω Ε γινομένοις ΒΕ: γινομένοις ἐκ
 τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος γεινομένοις Σ 17. μεταδιδόναι ΒΕ:
 διδόναι Σ 19. Εὐρωπαίων Σ: εὐρωπαίων Β: εὐρώπων ἐν τῷ
 κειμένῳ, ἐν δὲ τῇ ᾠξ εὐρωπαίων Σ 20. οἱ ΒΣ: οἶα Ε

εἰς τὰ τοῦνομα μόνον μουσεῖα φυλάττοντα ὅπως τε διητᾶτο καὶ
 οἷα μηδεμιάς οὔσης ἐπιμελείας ἐγένετο, τὴν τε φίλην πατρίδα
 κακῶς ἠλέησεν ἔχουσιν καὶ τοὺς λόγους ἐν ἀτιμίᾳ κειμένους
 ἐθρήνησε, βουλή δέ τις ἀρίστη τῷ γενναίῳ παραχρῆμα συνέστη
 τὰ τῶν λόγων ἐπανορθώσασθαι. Καὶ δὴ μουσεῖον τε ἦν αὐτίκα 5
 ἀνεωγῶς οὐχ ὡς ἂν ἦν αὐτῷ κατὰ γνώμην οὐδ' οἷον ἐξ Ἰταλίας
 ἐβούλετο ἐπανήκων, τοῦ καιροῦ καὶ τοῦτο ὡςπερ καὶ τᾶλλα δή-
 που συγγέαντος, πλήν ἄλλα τῶν γε ἐφ' ἡμῶν πάντων πολλῷ τῷ
 μέσῳ διεννηχός, ἀντικρυς ἄλλην Ἀκαδημίαν καὶ Στοᾶν καὶ
 Περίπατον, τὰ τῶν ἡγεμόνων τῆς φιλοσοφίας βασιλεία. Οὐδὲ γὰρ 10
 τοῖς ἐκεῖσε κρουνηδὸν ἐπιρρέουσι τοιαῦτα ἀκούειν ἦν, οἷα καὶ
 παρ' ἄλλοις φοιτῶσιν, ἀλλ' οἷα τε Ὀμήρῳ ἐλέγετο καὶ Δημοσθένει
 καὶ Πλάτῳ. Τούτων τοίνυν τὰ μὲν ἰδῶν ὁ γενναῖος ἡμῶν καὶ φι-
 λόσοφος βασιλεὺς, τὰ δ' ἀκούων παρ' ὧν ἐδόκει βέλτιον εἶναι,
 οὐκ ἐν λειμῶνι καὶ παραδείσῳ διέγνω ταῦτ' εἶναι λέγεσθαι δίκαια, 15
 ἀλλ' οἷα κόσμον φέρει τῇ πατρίδι λεγόμενα, μᾶλλον δ' ὅπου νῦν
 ὑμεῖς αὐτὸν καθορᾶτε ἐφ' ὑψηλοῦ καθήμενον βήματος, ὅθεν, οἷ-
 μαι, καὶ τοὺς μέγα τι περὶ αὐτῶν οἰομένους ὀλίγ' ἂν καὶ μὴ κατὰ
 τέχνην ἐπισταμένους ἐλέγξειε. Ρεῖ γὰρ ἐκ τῶν χειλέων αὐτοῦ

1. τοῦνομα BE: τούνομα Σ τε BE: τὲ Σ 2. μηδε-
 μιᾶς EΣ: μὴδὲμιᾶς B 4. ἀρίστη EΣ: ἀρίστη B 5. μουσεῖον
 τε ἔγραψα: μουσεῖον τε EΣ: μουσεῖον τὲ B 6. ἀνεωγῶς Σ:
 ἠνεωγῶς BE οὐχ ἔγραψα: οὐχ' E 7. τᾶλλα Σ: τ' ἄλλα BE

8. ἡμῶν Σ: ἡμῖν BE 9. διεννηχός B: διεννηχός οὐδενός
 ἀνταποκρινομένου εἰς τὸ ὑπερθεῖν τοῦ ο σημεῖον ἐν τῇ ᾧ E: διεννη-
 κός Σ 10 γὰρ ἐν τῷ κειμένῳ BΣ: πρόσθετον ἐν τῇ ᾧ E

11. ἦν Σ: λείπει BE 12 οἷα τε ἔγραψα: οἷα τὲ BE: οἷα τὲ
 καὶ οἷως Σ 13. ἰδῶν EΣ: ἰδῶν, ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος
 ἰδῶν B 15. δίκαια EΣ: δίκαια ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος
 δίκαιον B 16. οἷα E: οἷ BΣ 17. ὑψηλοῦ EΣ: ὑψηλοῦ
 κατὰ διόρθωσιν ἐκ τοῦ ὑκνηλοῦ B 18. τι ἔγραψα: τί E αὐ-
 τῶν Σ: αὐτῶν BE ὀλίγ' ἂν Σ: ὀλίγα BE

οὐχ ὅτι μένος τῆς πανδήμου ῥητορικῆς, ἰούδ' αὖ πάλιν ποιητῶν
 τε καὶ συγγραφέων, ἀλλὰ καὶ ἦν διαλεκτικὴν ὀνομάζειν ἐγνώκα-
 μεν, ἢ τὸ τῆς ἀληθείας κάλλος πρεσβεύειν καὶ ἀπελέγγχειν ἔργον
 τὸ ψεῦδος. Ἄλλὰ γὰρ τίς οὐκ ἂν μὲν ὅτω λόγος ἔνεστι τῷ χεῖρε
 5 κροτήσῃ καὶ αὐτῷ γενέσθαι δόξει τὸ μακάριον ἐκεῖθεν ποτε κατ-
 ελθὸν σοφία τοῦ διδασκάλου καὶ λόγῳ βασιλικῷ; Τίς δὲ τῶν ἐν
 βασιλείοις, τίς δ' αὖ τῶν ἐν ἀγορᾷ; Μέχρι γὰρ οἶμαι, χειροτε-
 χνῶν καὶ βαναύσων, εἰ τίς αὐτοῖς αἰσθησις τοῦ καλοῦ, τὸ τῆς
 ἡδονῆς κάλλος διαδεδράμηκε, σφᾶς τε αὐτοὺς καὶ τοὺς σφῶν
 10 αὐτῶν παῖδας μακαρίους ἀποκαλούντων, ἀγαθοῦ γε ὅτου τετυ-
 χηκότας ἐπ' αὐτῶν γενομένου. Γίνεται γὰρ καὶ βαναύσοις τῶν
 ἀγαθῶν σπουδῆν ἔχειν, εἰ γε τοῖς ἄρχουσι τούτων εὐνοεῖν μέλοι
 τοῖς ἀγαθοῖς.

Ἄλλ' ὦ φίλη καὶ γενναία πατρὶς, ἐῷ λέγειν σοι χαίρειν ὅσον
 15 βούλει, καὶ κατὰ κόρον ἔξδν, τοιοῦτον ἐνεγκαμένη οἶός σοι τῶν
 λόγων τὸ γνώριμον ἐπανορθώσασθαι πέφυκε καὶ ὅς σοι τῶν ἀρε-
 τῶν τὴν εἰκόνα φυλάττει εἰς κάλλος ἀπεξεσμένην ἀμήχανον.
 Χαίροις ἢ τῶν λόγων ἱερά μήτηρ, εἰ καὶ μὴ τοῖς πᾶσιν ἔξεστιν,
 οὕτω τῇ πάντα δόξαν ἀγούσῃ προνοία, ἀλλὰ τῷ λόγῳ κἂν γοῦν
 20 τὸ ἴδιον ἀνακαλέσαντι κάλλος, σημεῖον τῶν ἐσομένων ἡμῖν παρὰ
 θεοῦ δωρεῶν, εἴ τι μόνον ἐκείνω προσῆκον ἡμῖν διαγίγνεται καὶ ὧ

1. οὐχ Σ: οὐχ' ΒΕ πανδήμου ΕΣ: πανδήμου ἐκ τοῦ τὸ
 πρῶτον γραφέντος πανδήλου Β 4. ὅτω λόγος ἔνεστι ἔγραψα:

ὅτω λόγος ἔνεστι λόγος Σ: ὁ τῷ λόγῳ ἔνεστι λόγος ΒΕ

5. αὐτῷ ΒΕ: αὐτῷ Σ ἐκεῖθεν ποτε ἔγραψα: ἐκεῖθεν ποτὲ Ε

5-6. κατελθὸν ΒΕ: κατελθὸν ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος κατ-
 ελθὸν Σ 9 διαδεδράμηκε Σ: διαδραμεῖν ΒΕ 10. τετυχη-

κότας ΒΣ: τετυχηκότος Ε 11. Ἐν τῇ ὧα Γνωμικὸν Σ 12 εὐ-

νοεῖν Β: εὐρ εἶν Ε: εὐροεῖν Σ μέλοι ἔγραψα: μέλει Σ: μέλ-

λοι ΒΕ 14. γενναία ΕΣ: γενναῖα Β 15. οἶός ἔγραψα: οἶος Ε

18. ἔξεστιν Σ: ἐξῆν ΒΕ 19. οὕτω Σ: οὕτω ΒΕ 20. τὸ ΒΣ:

τὸν Ε

τὰ τῶν πραγμάτων πεσόντα ῥᾶον ἐγείρεσθαι πέφυκε. Χαίρετε δὲ καὶ ὑμεῖς οἱ τῶν λόγων ἐρῶντες, ὑμῶν τὴν πολλὴν ἀχλὺν τῆς ἀμαθείας ὡς ἀληθῶς οὐ τῆς Ἀθηναῖς σκεδασάσης, ἀλλ' ᾧ μέγα τε ἡ σοφία καὶ ἀντὶ πλούτου παντός. Ἐγὼ δὲ, ὧ τί ἂν σε καλέσας οὐκ ἔχω, φῶς καὶ βᾶθρον καὶ διδασκάλε καὶ πατὴρ, τίς ὁρῶν ταῦτα καὶ ἀκούων γενοίμην ἢ δῆλος καὶ χρῶ, τὸ τοῦ λόγου, τῇ παιδρότητι τὴν χαρὰν μηνύων ὑπερχειλῆ; Ἢ τί ἂν εἰπὼν καὶ ποιήσας δόξαιμ' ἂν τι καὶ ὁπῶσόν τῆς πρὸς ἡμᾶς σου καλοκαγαθίας ποιήσῃν ἀντάξιον; Μόλις γὰρ ἂν αὐτὴν παραιτησάμενος τὴν ψυχὴν, εἰ δὴ διὰ σέ το εὔ εἶναι ταύτη γεγένηται· ὁ τίς ἂν τοῦ ἀπλῶς εἶναι ἠγήσαιο προτιμότερον; Εἰ δὲ δὴ τι καὶ ἡμῖν παρὰ θεοῦ χρηστόν γένοιτο, τότε ἂν κοινόν σοι τοῦτο προθέμενοι δόξαιμεν ἂν τι προσενεγκεῖν. Θεῷ γὰρ καὶ σοὶ μέλειν προεθέμην τὰ γε ἡμέτερα.

2. ὑμεῖς ΒΣ: ἡμεῖς Ε ἀχλὺν Σ: ἀχλὴν ΒΕ 4. τε ΒΣ: τὲ Ε ὧ τί Σ: ᾧ τι ΒΕ σε ΒΕ: λείπει Σ 7. χαρὰν ἔγραψεν ἀρχίσας νὰ γράψῃ χάριν Σ: χάριν ΒΕ μηνύων ΒΕ: μηνύειν Σ

8. καλοκαγαθίας ἔγραψκ: καλοκαγαθίας ΒΕ: καλομαγαθίας Σ 12. σοι ΒΕ: λείπει ἐν τῷ κειμένῳ, φαίνεται δὲ προστεθὲν ἐν τῇ ᾧ, ἀλλ' εἶνε κεκαλυμμένον ὑπὸ κηλίδος μέλανος Σ προθέμενοι Σ: προθέμενος ΒΕ 13. σοὶ ΕΣ: σοι Β μέλειν Σ: μέλλειν ΒΕ

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ

- Σελ. οη'. Ἡ σημείωσις 9 πρέπει νὰ λάβῃ τὸν ἀριθμὸν 7 καὶ νὰ προταχθῇ τῆς νῦν 7 (διόρθου 8) καὶ 8 (διόρθου 9).
- » 1 στ. 7 σχολίων ἀντὶ Παλαιολόγου γράφε Ἀργυροπούλου. Πρόσθεσ δ' ὅτι τὸ μέρος τοῦτο τοῦ Μαδριτείου κώδικος ἔχει γραφῆ διὰ χειρὸς τοῦ Κωνσταντίνου Λασκάρως.
- » 3 » 9-10 σχολίων ἀντὶ περιεστηκέναϊ γράφε περιεστηκέναι
- » 11 » 7 ἀντὶ ἄν γράφε ἄν
- » » » 10 » δαπάνη γράφε βασάνω
- » 14 » 3 » γένοιτο εἶεν γράφε γένοιτο· εἶεν
- » 19 » 22 » ἡμέρα γράφε ἡμέρη
- » 20 » 4 » αὐτόν » αὐτόν
- » » » 2 σχολίων ἀντὶ δι' αὐτόν γράφε δι' αὐτόν
- » 22 » 5 ἀντὶ γὰρ γράφε γὰρ ὦν
- » » » 10 » τοσοῦτον γράφε τοιοῦτον
- » 23 » 8 » ἐκείνου καὶ γράφε καὶ
- » 25 » 10 » εἶτ' γράφε εἶτ'
- » 26 » 8 » αὖ » δ' αὖ
- » » » 2 σχολίων πρόσθεσ δ' Ψ: λείπει Ξ
- » 27 » 4 » ἀντὶ NBAM: εἰκόασιν A γράφε BAM: εἰκόασιν N
- » 29 » 2 ἀντὶ 1089 γράφε 1098
- » 72 » 21 » οἴους » οἴοις
- » 83 » 2 σχολίων μετὰ τὸ χαρμερπιῆ πρόσθεσ: τοῦ ρ διαγεγραμμένου διὰ γραμμῆς κάτωθεν
- » 107 » 7 σχολίων κάτωθεν ἀντὶ ΠΜΒΓ γράφε ΠΑΒΓ
- » 112 » 12 ἀντὶ πάντη γράφε πάντη
- » 115 » » » » » »
- » 119 » » » Ἡ γράφε Ἡ
- » » » 13 » πατὴρ γράφε ὁ πατὴρ κατὰ τὰ τοῦ Ἀγαλλιανοῦ ἐν σ. 289,2
- » 134 » 27 » εἰκουσί γράφε εἰκουσί

- Σελ. 142 στ. 2 τῆς ἐπιγραφῆς ἀντὶ ΛΥΣΙΣ γράφε ΛΥΣΕΙΣ
 » 143 ἐν τῇ ἐπικεφαλίδι » » » »
 » 183 στ. 31 ἀντὶ *Qued* γράφε *Quae*
 » » » » » *spetialissiem* γράφε *spetialissimē*
 » 186 ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ἀντὶ ΕΠΙΣΤΟΛΑ γράφε ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
 » 189 στ. 4 ἀντὶ 1468 γράφε 1460
 » 190 » 3 ἐπιγραφῆς ἀντὶ Φλωρήντιας γράφε Φλωρεντίας
 » » » ἀντὶ 26 Ὀκτωβρίου... 26 Ὀκτωβρίου 1470 (;)
 » 191 » 19 » 1470 γράφε 1471. Τακτέα δὲ ἡ ἐπιστολὴ 5
 μετὰ τὴν ἐν σ. 192 ὑπ' ἀρ. 6.
 » 193 » 3 » *iustissimum* γράφε *iustissimum*
 » » » 8 » *Ie* γράφε *Te*
 » 195 » » τῆς ἐπιστολῆς ὑπ' ἀρ. 9 ἀντὶ *referte* γράφε *referte*;
 » » » 7 μετὰ τὸ τέλος τῆς σημειώσεως πρόσθετος Ἐξεδόθη δ'
 ἡ ἐπιστολὴ αὕτη τὸ πρῶτον οὐκ ἄνευ πταισμά-
 των ὑπὸ τοῦ Ἀδριανοῦ *Cappelli* ἐν τῇ *Litte-*
ratura τοῦ Ταυρίνου τῆς 1 Δεκεμβρίου 1896.
 » 196 » 9 ἀντὶ *suscipe* γράφε *suscipe*;
 » 197 Τῆς πρὸς Λαυρέντιον Μένδικον τὸν Μεγαλοπρεπῆ ἐπιστολῆς
 τοῦ Ἰωάννου Ἀργυροπούλου τὸ αὐτόγραφον, ὅπερ εἶχεν ἄλ-
 λοτε ὁ μαρκίων *Queux de Saint-Hilaire*, εὐρίσκεται
 νῦν ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ κ. Περικλεῖ Ἀλεξάνδρου Ἀργυ-
 ροπούλῳ, καθ' ἃ ἐγνώσθη μοι μετὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν σ.
 196 - 197. Ἐπειδὴ δ' ἐκ τῆς γενομένης ὑπ' ἐμοῦ ἀντιβολῆς
 πρὸς τὸ αὐτόγραφον τοῦτο, εὐγενῶς τεθὲν εἰς τὴν διάθεσίν
 μου ὑπὸ τοῦ κατόχου, ἀπεδείχθη, ὅτι ἡ ἔκδοσις τοῦ *Le-*
grand δὲν εἶχε κατὰ πάντα ὀρθῶς, ἰδίως περὶ τὴν στίξιν,
 παρειέφρησαν δὲ καὶ εἰς τὴν ἐμὴν ἔκδοσιν παροράματα
 τινὰ, ἐπαναλαμβάνω τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἐνταῦθα, ἐκδί-
 δων πιστῶς κατὰ τὸ αὐτόγραφον.

Ioannis Argyropylos: Laurentio suo salutem.

Antonius Rocca Pisanus, vir egregius et mihi
 familiarissimus, meas ad te litteras iure amicitie

impetravit, quibus te ad iusticiam servandam: interfecti illius Petri Mastrani iura exequenda hortarer. Hortor itaque te, mi suavissime Laurenti: quem ut in ceteris bonis humanis: sic et in iusticia defendenda nemini tempestatis huiusce homini cedere certe scio: ut hac etiam in causa id agas: quod et in ceteris agere semper consuevisti. Quid enim aliud aut te facere: aut me te admonere hac in causa decet? Tu es equitatis amator. Ego sum utriusque amicus: atque ideo iura illius tuo maxime munere servari percupio. Si pater homicidę conscius est cedis: cur non ut homicida et ipse lueret pęnas? Illud igitur inquiratur iusticię lege, consciusque si fuerit inventus, obnoxius crimini iudicetur. Plusquam verisimile profecto esse videtur: compulsu patris auctoritateque filium cedem egisse: si uterque: magisque pater: interfectum illum odio tanto persequabatur. At eum patrem quem ita rem gessisse constaret, quis non asseruerit una cum filio et manus ad idem scelus movisse, et mucronem eundem ad eandem necem strinxisse? Illum magis homicidam profecto quam filium, ratione sane primi principii, auctoramenti deliberationisque omnes homines si vera fateri velint uno ore unaque sententia iudicarent. Tu mi Laurenti hac in causa ita agas velim: ut ab universis hominibus plus apud te societatis humanę salus quam nonnullorum hominum valere gratia videatur. Vale perpetuo felix: et me ut soles ama. Raptim.

Romę, tertio idus februarii.

Σελ. 197 στ. 21 ἀντὶ *Jaannes* γράφει *Joannes*

» 202 » 3 » capita γράφει capitano, καθ' ἃ ἀπέδειξε νέα ὑπ' ἐμοῦ ἀντιβολή

- Σελ. 202 στ. 11 καὶ 12 - 13 ἀντὶ *habbiamo* γράφε *habbiano*.
- » 206 » 18 ἀντὶ τετρακοσιοστῶ γράφε τετρακοσιοστῶ τεσσαρακοστῶ
- « 216 » 3 σχολίων μετὰ τὰς λέξεις σ. 251) πρόσθετες καὶ τοῦ *Alexandre* (Plethon *Traité des lois*. Ἐν Παρισίοις 1858 σ. 373 κ. ἐ.).
- » 219 - 221. Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ καρδινάλιου Βησσαρίωνος περιλαμβάνεται πλὴν τοῦ *Vaticanus graecus* 1393 (B) καὶ τοῦ τῆς *Vallicelliana* CVIII, 5 (Λ) καὶ ἐν τῷ *Αχυρεντιακῷ* *Plut.* LV cod. 13 φ. 1⁶, αἰῶνος ιε', καθ' ὃν καὶ ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ *Bandini* *Catalogus codicum manuscriptorum bibliothecae Mediceae Laurentianae* Τόμ. Β' σ. 276 καὶ ἐν τῷ *Ἀμβροσιακῷ* D 118 inf., φ. 119⁶ κ. ἐ., τοῦ ιε' αἰῶνος. Λαβὼν δὲ μετὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν οἰκείων σελίδων, ἐν αἷς ἐξέδωκα ταύτην τὴν ἐπιστολὴν, καὶ τοῦτον τὸν κώδικα ὑπ' ὄψιν ὡς καὶ τὴν ἔκδοσιν τοῦ *Bandini*, ἐπανεκδίδω αὐτὴν ἐνταῦθα, προσθεὶς εἰς τὰς σημειώσεις καὶ τὰς διαφόρους γραφὰς τοῦ *Ἀμβροσιακοῦ* (M) καὶ τῆς ἐκδόσεως τοῦ *Bandini* (Φ). Τὴν δὲ συμφωνίαν ἀπάντων τῶν κωδίκων ἐδήλωσα διὰ τοῦ Π. Σημειωτέον δὲ, ὅτι ἐθεώρησα περιττὸν νὰ σημειώσω παραπεμπτικὰ τινα σημεῖα καὶ ἀραβικοὺς ἀριθμοὺς ἐν τῷ M, εἰς ἃ οὐδὲν ἀνταποκρίνεται ἐν τῇ ὤφ. Ὁμοίως δὲν ἐσημείωσα τὰς ἐν τῷ αὐτῷ κώδικι ἐνίοτε ὑπὸ τῆς πρώτης πιθανῶς χειρὸς ὑπογεγραμμισμένας λέξεις.

Βησσαρίων καρδινάλις Ἰωάννη τῷ Ἀργυροπούλῳ εὖ πράττειν.

Ἄνεγνωμεν ἃ πρὸς τὰ ἐν προοιμίαις τῆς ὑπὲρ Πλάτωνος ἀπολογίας ἐνιστάμενος γέγραφκς. Ἐθαυμάσαμεν οὖν, ὅτι πρὸς οὕτω βραχὺν καὶ σαφῆ λόγον ἐλληνικόν, ζητοῦντα κατ' ἐπιδρομὴν καὶ ἐπιτετμημέ-

1. Ἄνεγνωμεν Φ: ἀνεγνομεν BAM προοιμίαις ΛΜΦ: προοιμίαις ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος προοιμείαις B

νως εἰ ἔνια τῶν εἰδῶν εἰσι χωριστὰ ἢ πάντῃ ἀχώριστα, καὶ, εἰ χωρι-
 στὰ, πρότερον καθ' αὐτὰ ὑφεστηκότα ἢ ἐν ἐπινοίαις κείμενα· ἄλλως
 γὰρ ἂν ἐνῆν τὰ Πορφυρίου πρὸς ἔπος ἐκθέσθαι, γνῶριμα καὶ παισὶν
 ὄντα· τοσοῦτον λόγων πλῆθος ἀντέθηκας, οὐδὲν, ὡς οἶμαι, δέον. Ἄπερ
 καὶ ὡς περὶ μεγίστων δὴ τὸν λόγον ποιούμενα οὐ διερρήξαμεν ἀνα- 5
 γνόντες, ὡς αὐτὸς ὑπετίθει, καὶ ἅμα ὅτι οὐδὲν ἂν ἐγίνετο προὔργου
 διαρραγέντων· καὶ γὰρ δὴ πολλοὶ καὶ πρὸ ἡμῶν ἔγνωσται, ἐν ταῖς
 δημοσίαις πρὸς τοὺς ἀκροατὰς ὁμιλίαις καὶ ταῦτά σου πολλάκις παρεν-
 εῖραντος, εἴτε πρὸς τὸ προκείμενον εἴτε καὶ μὴ, οὐδὲν δεῖ λέγειν. Διερ-
 ρήξαμεν οὖν αὐτὰ οὐδαμῶς· αὐτοὶ δὲ μηδεμίαν, ὡς ὄρας, σχολὴν ἄγον- 10
 τες φιλοσοφεῖν, φεύγοντες ἅμα καὶ τὸ ἐρίζειν καὶ μάτην ἐπιδείκνυσθαι,
 Θεόδωρον ἐξετάσκει τοὺς λόγους ὅσον δύνανται προετρέψαμεν καὶ κοινῇ
 συνδιασκέψασθαι μετὰ σοῦ, εἰ τὰ ἡμῖν εἰρημένα οὐτ' ἐπὶ τῶν ὄντων
 οὐτ' ἐπὶ τῶν μὴ ὄντων ἀληθεύει, ὡς φῆς, καὶ ἅμα γυμνασίας λογικῆς
 ἔνεκα καὶ ὥστε ἢ πεισθῆναι ἢ μεταπεισῆναι ἡμᾶς. Ἐκεῖνος μὲν οὖν τὸ 15
 κελευσθὲν ἐποίησεν· ἡμεῖς δὲ, ὡς περὶ καὶ πρότερον ταῦτα ἀκηκοότες καὶ
 εἰδότες, ὁμῶς οὐδένα πρὸς σέ πεποιήμεθα λόγον, δεδιότες μὴ χαλε-
 πήνης διὰ τὸ εὐόργιστον, καὶ, περὶ πλείονος ποιούμενοι τὸ εὐνοϊκὸν
 τῆς δοξοσοφίας, οὐδὲν τῆς ἀρχαίας περὶ σέ διαθέσεως ἠμείψαμεν. Οὕτω
 καὶ νῦν εὐλαχθούμεθα πέμψκει σοὶ τὰ γεγραμμένα, οὐκ ἐλπίζοντες ὁμοίᾳ 20

1. ἔνια Φ: ἔνοια Π εἰσι Φ: εἰσὶ ΛΜ: εἰσὶ Β 2. αὐτὰ Φ: αὐτὰ Π
 ἐπινοίαις ΛΜΦ: ἐπίνοίαις ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος ἐπινοίαις Β
 3. β α 4. ἀντέθηκας καὶ ἐν τῇ ᾧ ἀντέθηκας Μ οἶμαι ΒΜΦ: οἶμαι ἐκ τοῦ τὸ
 πρῶτον γραφέντος οἶμαι Λ 5. ποιούμενα ΛΜΦ: ποιούμενα ἐκ τοῦ τὸ πρῶ-
 τον γραφέντος ποιούμενον Β 6. προὔργου ἔγραψα: προύργου Π 8. ταῦτά
 σου ἔγραψα: ταῦτα σου ΒΛΦ: ταῦτα σοῦ Μ 10. σχολὴν ΛΜΦ: σχολὴν
 ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος σχολὴν Β 11. ἐπιδείκνυσθαι ΒΜΦ: ἐπιδείκνυ-
 σθαι ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος ἐπιδείκνυσθαι Λ 12. θεόδωρον ΛΜΦ:
 θεόδορον Β 12-13. κοινῇ συνδιασκέψασθαι Φ: κοινῆσεν διασκέψα-
 σθαι ΛΜΒ 14. οὐτ' ἐπὶ τῶν μὴ ὄντων ἐν συνεχείᾳ τοῦ κειμένου ΒΜΦ: πρόσ-
 θετα ἐν τῇ ᾧ Λ Ἐν τῇ ᾧ χειρὶ νεωτέρᾳ Plato 18 Μ γυμνασίας λογικῆς Π:
 ἐν τῇ ᾧ χειρὶ νεωτέρᾳ Bessarion lib. 337 Μ 15. ὥστε ΛΜΒ: ὡς Φ 16. κε-
 λευσθὲν ΛΜΒ: κελευθὲν Φ 17. ὁμῶς ΒΛ: ὁμῶς ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος
 ὁμῶς Μ 17-18. χαλεπήνης ΒΛ: χαλαιπίνης Μ: χαλεπήνης Φ 19. τῆς
 δοξοσοφίας — διαθέσεως ἐν συνεχείᾳ τοῦ κειμένου ΒΜΦ: πρόσθετα ἐν τῇ ᾧ Λ
 ἠμείψαμεν ΒΛΦ: ἠμίψαμεν Μ οὕτω ΛΜΦ: οὕτω Β

ψυχῆς ἡρεμία καὶ σὲ οἴσειν, καίτοι μετρίως τε καὶ πρὸς τὸν λόγον, οὐ τὸν λέγοντα εἰρημένα, καὶ ἅμα σοῦ ἀρξάντος. Τοῦτο δὲ οὐ δεινὸν, εἴ τις ἀπολογεῖται κατηγορούμενος, μᾶλλον δὲ τοῦτο μὲν ἀναγκαῖον, ἐκεῖνο δὲ περιττὸν καὶ μάλιστα ὅτι καὶ μετὰ πάντας τοὺς ἄλλους ἡμῶν
 5 ἐκοινώσω, δέον πρὸ πάντων ἡμῶν, εἰ ἀπ' εὐνοίας, ὡς φῆς, ἐγεγόνει. Τὸ γὰρ ἀπ' εὐνοίας καὶ πρώτοις καὶ μόνοις τοῖς φιλουμένοις κοινούμεθα. Ἦ οὖν ἔφημεν, οὐ πέμπομέν σοι τὰ γεγραμμένα, οὐτ' ἴσως πέμψομεν, εἰ μὴ ἐπαγγέλλοιο πρῶτον ἢ μὴν ἀνευ ἔριδος καὶ χολῆς καὶ διέναι καὶ ἀντειπεῖν, εἰ βούλοιο, καὶ πᾶσαν τῆς ψυχῆς ἀπελάσαι μῆνιν καὶ
 10 θυμὸν καὶ χόλον. Τοῦτο δὲ φημεν ὡς οἶόν τε μὲν ἀνθρώπῳ καὶ μέρος τι παθητικὸν ψυχῆς ἔχοντι, σοφῶ δὲ ἄλλως καὶ διὰ τῆς ἰσῆρας ἡγμένῳ φιλοσοφίας. Εὐ πράττειν.

Σελ. 225 στ. 26 ἀντὶ *Crassatores* γράφε *Grassatores*

- » 226 » 6 σχολίων μετὰ τὰς λέξεις σ. 38-41 πρόσθετες καὶ ὑπὸ Ἀνδρονίκου Δημητρακοπούλου ἐν Ἐθνικῷ Ἡμερολογίῳ Μ. Βρετοῦ 1870 σ. 355 κ ἐ.
- » 232 » 5 ἀντὶ *por* γράφε *per*
- » » » » *intentimo* γράφε *intendimo*
- » » » 6 » *que* γράφε *qua*
- » » » ἐν τέλει πρόσθετες *C[ichus]*
- » 304 » 2 σχολίων μετὰ τὰς λέξεις ὑπὸ τοῦ πρόσθετος *Migne* (Ἑλληνικῆς Πατρολογίας Τόμ. ΡΞΑ' σ. 958) καὶ ὑπὸ τοῦ
- » 315 » 11 Ἡ ἐπιστολὴ 6 μεταθετέα μετὰ τὴν ἐν σ. 316 ἀρ. 7.
- » 316 » 14 ἀντὶ *KAROLOU H'* γράφε *KAROLOU Z'*
- » » » 15 » 1 Ἰουνίου γράφει 18 Μαΐου
- » 327 » 19 » *senzia* γράφει *senza*
- » 332 Ἡ ἐπιστολὴ 2 μεταθετέα μετὰ τὴν ἐν σ. 333 ὑπ' ἀρ. 3.

1. ἡρεμία ἔγραψα: ἡρεμία Π σὲ ΒΛΦ: σε Μ τε ΜΦ: τὲ ΑΒ
 2. σοῦ ΛΜΒ: σου Φ 3. μᾶλλον ΒΜΦ: μᾶλ(ἔπεται μάλ διαγεγραμμένον)λον Λ
 5. ἐκοινώσω ΜΦ: ἐκοινώσω ΒΛ πρὸ ΜΒΦ: πρὸ ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέν-
 τος περὶ Λ ἡμῶν εἰ ἀπ' ΛΜΦ: ἡμῶν Λ ἀπ' Β 6. κοινούμεθα ΜΦ: κινού-
 μεθα ΒΛ 7. ἔφημεν ΜΦ: ἔφαμεν ΒΛ 8. ἐπαγγέλλοιο ΒΜΦ: ἐπαγγέ-
 λλοιο Λ καὶ χολῆς ΒΜΦ: καὶ χολῆς Λ 9. ἀντειπεῖν ΛΜΦ: ἀντειπεῖν
 ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος ἀντίπειν Β 10. δὲ φημεν ΜΦ: δὲ φημέν ΒΛ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελ.	
Εἰσαγωγή		α'
Τοῦ αὐτοῦ [Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου] Περὶ τῶν ἀγγέλων πρὸς τὴν τοῦ Ἀργυροπούλου γνώμην ἀντιφερόμενον . .	»	ρκ'
Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Ἰωάννου διδασκά- λου τοῦ Ἀργυροπούλου μονοψῆδια εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἰωάννην τὸν Παλαιολόγον	»	1
Ἰωάννου τοῦ Ἀργυροπούλου παραμυθητικὸς πρὸς Κων- σταντῖνον τὸν βασιλέα ἐλθόντα ἐκ τῆς Πελοποννήσου καὶ λαβόντα τὰ σκῆπτρα τοῦ Ἰωάννου ἀποθανόντος . .	»	8
Ἰωάννου διδασκάλου τοῦ Ἀργυροπούλου βασιλικὸς ἢ περὶ βασιλείας πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Κωνσταντῖνον τὸν Πα- λαιολόγον	»	29
Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Ἰωάννου Ἀργυρο- πούλου λόγος παραμυθητικὸς πρὸς τὸν βασιλέα Κων- σταντῖνον ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς ἑαυτοῦ μητρός.	»	48
Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κῦρ Ἰωάννου διακόνου καὶ ἄρχοντος τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ Ἀργυροπούλου ἐπι- στολὴ πρὸς Γεώργιον τὸν Τραπεζούντιον	»	66
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν	»	75
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν	»	76
Τῷ λαμπροτάτῳ καὶ περιφανεστάτῳ μεγάλῳ δουκὶ [Λουκᾶ Νοταρᾶ] Ἰωάννης διδάσκαλος ὁ Ἀργυρόπουλος συνοπτικώ- τατον περὶ τῆς τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐκπορεύσεως, ἐν ᾧ καὶ ἀνάπτυξις τοῦ ὅρου τοῦ ἐν Φλωρεντίᾳ γεγενημένου . .	»	107
Ἰωάννου τοῦ Ἀργυροπούλου τοῦ κριτοῦ τοῦ δημοσίου τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὸν μακαριώτατον πάπαν κῦρ Νικόλαον	»	129
Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Ἀργυ- ροπούλου λύσις ἀποριῶν καὶ ζητημάτων τινῶν ἅπερ ἐζή- τησέ τις τῶν ἐν τῇ κατὰ Κύπρον φιλοσόφων καὶ ἰατρῶν.	»	142

Ἰωάννου διακόνου τοῦ Ἀργυροπούλου προλεγόμενα εἰς τὰ τῆς ῥητορικῆς προγυμνάσματα	Σελ. 175
Compendium de regulis et formis ratiocinandi per Iohannem Argyropulum ex omnibus regu- lis breviter excerptum atque compositum gra- tia Phylippi Valerii discipuli sui	» 181
Ἰωάννου Ἀργυροπούλου ἐπιστολαί	» 187
1. Πρὸς Νικόδημον Τραγκεδίην σ. 187.— 2. Πρὸς τὸν αὐτὸν σ. 188.— 3. Πρὸς τὸν δούκα Μεδιολάνου Φραγκίσκον Σφόρτσαν σ. 189.— 4. Πρὸς τὸν καρδινάλιον Βησσαρίωνα σ. 190.— 5. Πρὸς Λαυρέντιον Μέδικον τὸν Μεγαλοπρεπῆ σ. 191.— 6. Πρὸς τὸν αὐτὸν σ. 192.— 7. Πρὸς τὸν αὐτὸν σ. 193.— 8. Πρὸς τὸν αὐτὸν σ. 194.— 9. Πρὸς τὸν δούκα Μεδιολάνου Γαλεᾶτσον Μαρίαν Σφόρτσαν σ. 195.— 10. Πρὸς Λαυρέντιον Μέδικον τὸν Μεγαλοπρεπῆ σ. 196.— 11. Πρὸς Λαυρέντιον Μέδικον τὸν Μεγαλοπρεπῆ σ. 197.— 12. Πρὸς Δομένικον Ῥοδόρειον καρδινάλιον Ταυρίνου σ. 198.	
Ἰσαακίου Ἀργυροπούλου ἐπιστολαὶ πρὸς τὸν δούκα Με- διολάνου Γαλεᾶτσον Σφόρτσαν	» 202
Φραγκίσκου Φιλέλφου ἐπιστολαὶ πρὸς Ἰωάννην Ἀργυρό- πούλον	» 204
1. Ἐκ Μεδιολάνου, 13 Ἀπριλίου 1441, σ. 204.— 2. Ἐκ Μεδιολάνου, 5 Νοεμβρίου 1457, σ. 206.— 3. Ἐκ Μεδιολάνου, 13 Νοεμβρίου 1457, σ. 207.— 4. Ἐκ Μεδιολάνου, 26 Φεβρουαρίου 1458, σ. 209.— 5. Ἐκ Μεδιολάνου, 4 Ὀκτωβρίου 1458, σ. 210.— 6. Ἐκ Μεδιολάνου, 11 Ὀκτωβρίου 1466, σ. 210.— 7. Ἐκ Μεδιολάνου, 22 Ἰουνίου 1469, σ. 214.— 8. Ἐκ Μεδιολάνου 18 Ἰουλίου 1474, σ. 214.— 9. Ἐκ Βο- ωνίας, 30 Ἰουνίου 1475, σ. 215.— 10. Ἐκ Μεδιολάνου, 21 Αὐγούστου 1475 (Εἰσαγωγῆς σ. νζ' σημ. 2).	
Διαφόρων ἐπιστολαὶ πρὸς Ἰωάννην Ἀργυρόπούλον	» 216
1. Μιχαὴλ Ἀποστόλη Ἀργυροπούλου σ. 216.— 2. Τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννη Ἀργυροπούλου σ. 218.— Βησσαρίωνος καρδινάλιου σ. 219.— Δονάτου Ἀτζαϊώλη σ. 222.— 5. Τοῦ αὐτοῦ σ. 223.— 6. Ἰακώβου Πιχκολόμινη καρδινάλιου Παβίας σ. 224.	
Μιχαὴλ Ἀποστόλη τοῦ Βυζαντίου προσφώνημα εἰς τὸν αὐτοῦ διδάσκαλον Ἰωάννην τὸν Ἀργυρόπούλον ὅτε ἤρ- ξατο διδάσκων προτροπῇ βασιλέως ἐν τῷ τοῦ Ξενῶνος καθολικῷ μουσεῖῳ	» 227
Ἐπιστολὴ τοῦ δούκῃς Μεδιολάνου Γαλεᾶτσου Σφόρτσα Ἰσαακίῳ Ἀργυροπούλῳ	» 232
Ἰάννου Λατκάρεως Ῥυνδακηνοῦ ἐπίγραμμα εἰς Ἀργυρό- πούλον τὸν φιλόσοφον	» 233

Τοῦ τιμιωτάτου δικαιοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας κυρίου Θεοδώρου τοῦ Ἀγαλλικνοῦ Ἀνασκευῆ τοῦ ὑπὲρ τῆς δόξης Λατίνων βιβλίου Ἰωάννου τοῦ Ἀργυροπούλου	»	234
Ἐπιστολαὶ ἐν αἷς γίνεται λόγος περὶ τῶν Ἀργυροπούλων Ἰωάννου καὶ Ἰσαακίου.	»	304
1. Ἐπιστολὴ Κωνσταντίνου Λασκάρως Ἰωάννη Πάρδω σ. 304. —		
2. Ἐπιστολὴ Θεοδώρου Γαζῆ Φραγκίσκου Φιλέλφω σ. 307. — 3. Φραγκίσκου Φιλέλφου πρὸς Πέτρον Περλεόνην σ. 312. — 4. Δονάτου Ἀτζαῖ- ώλη πρὸς Ἰάκωβον Ἀμμανάτην Πικκολόμινην καρδινάλιον Παβίας σ. 313. — 5. Πάπα Καλλίστου Γ' πρὸς τὸν δούκα Μεδιολάνου Φραγκί- σκον Σφόρτσαν σ. 314. — 6. Φραγκίσκου Φιλέλφου πρὸς Δονάτον Ἀτζαῖ- ώλην σ. 315 — 7. Φραγκίσκου Φιλέλφου πρὸς Θωμᾶν ἰατρὸν τοῦ βα- σιλέως Καρόλου Ζ' σ. 316. — 8. Δονάτου Ἀτζαῖώλη πρὸς τὸν δούκα Μεδιολάνου Φραγκίσκον Σφόρτσαν σ. 318. — 9. Δονάτου Ἀτζαῖώλη πρὸς Νικόλαον Περρότην σ. 318. — 10. Ἀπόσπασμα ἐπιστολῆς Ἰακώ- βου Ἀτζαῖώλη πρὸς Βεσπασιανὸν da Bisticci σ. 319. — 11. Ἀπόσπα- σμα ἐπιστολῆς Ἰακώβου Ἀτζαῖώλη πρὸς Βεσπασιανὸν da Bisticci σ. 320. — 12. Ἰακώβου Ἀμμανάτη Πικκολόμινη ἐπισκόπου Παβίας πρὸς τὸν καρδινάλιον Βησσαρίωνα σ. 320. — 13. Πάπα Σίξτου Δ' πρὸς τὸν δούκα Μεδιολάνου Γαλεάτσον Σφόρτσαν σ. 321. — 14. Καρδινάλιου Βησσαρίωνος πρὸς τὸν δούκα Μεδιολάνου Γαλεάτσον Σφόρτσαν σ. 322. — 15. Φ. Γονζάγα καρδινάλιου Μαντούης πρὸς τὸν δούκα Μεδιολάνου Γα- λεάτσον Σφόρτσαν σ. 323. — 16. Ροβέρτου de Sanseverino πρὸς τὸν δούκα Μεδιολάνου Γαλεάτσον Σφόρτσαν σ. 325. — 17. Γαλεάτσου Σφόρτσα δουκὸς Μεδιολάνου πρὸς Ἀντώνιον Anguissole de Placentia σ. 326. — 18. Γαλεάτσου Σφόρτσα δουκὸς Μεδιολάνου πρὸς τὸν Ga- lassio de Galassio σ. 327. — 19. Γαλεάτσου Σφόρτσα δουκὸς Με- διολάνου σ. 328. — 20. Φραγκίσκου Φιλέλφου πρὸς Λαυρέντιον τὸν Μέ- δικον σ. 328. — 21. Ἰακώβου Ἀμμανάτη Πικκολόμινη καρδινάλιου Παβίας πρὸς Λαυρέντιον Μέδικον σ. 329.		
Ἀποφάσεις τῆς αὐθεντείας τῆς Φλωρεντίας περὶ Ἰωάννου Ἀργυροπούλου	»	331
1. 5 Ὀκτωβρίου 1458 σ. 331. — 2. 23 Ἰουλίου 1471 σ. 332. —		
3. 21 Ὀκτωβρίου 1466 σ. 333. — 4. 8 Νοεμβρίου 1471 σ. 339.		
Ἐπίμετρον	»	340
1. Ἐπιστολὴ Γαλεάτσου Σφόρτσα δουκὸς Μεδιολάνου πρὸς Ἰωάννην Ἀργυρόπουλον σ. 340. — 2. Ἐπιστολὴ τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἰσαάκιον Ἀργυρόπουλον σ. 341. — 3. Ἐπιστολὴ τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ambrosino de Longignana σ. 341. — 4. Ἐπιστολὴ τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἰσαάκιον Ἀρ- γυρόπουλον σ. 342.		
Παροράματα καὶ προσθήκαι.	»	343

ΠΑΝΟΜΟΙΟΤΥΠΑ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΕΝ Τῷ ΚΕΙΜΕΝῳ

Πανομοιότυπον τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Ἰωάννου Ἀργυροπούλου ἐν φ. 213 ^b τοῦ ὑπ' ἀρ. 1908 κώδικος τῆς ἐν Παρισίοις Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης	Σελ. ιγ'
Πανομοιότυπον τῆς γραφῆς τοῦ Ἰωάννου Ἀργυροπούλου ἐν φ. 173 ^a τοῦ αὐτοῦ κώδικος	» ιγ'
Ὁ Ἰωάννης Ἀργυρόπουλος κατὰ τὸν λατινικὸν κώδικα 1 τοῦ Pluteus LXXXIV τῆς Λαυρεντιακῆς βιβλιοθήκης	» ξε'
Ὁ Ἰωάννης Ἀργυρόπουλος κατὰ τὴν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Ἡμερολογίῳ εἰκόνα	» ξς'
Ὁ Ἰωάννης Ἀργυρόπουλος κατὰ τὴν ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἐλληνικῶν κωδίκων τῆς Βιέννης εἰκόνα	» ξζ'
Ὁ Ἰωάννης Ἀργυρόπουλος κατὰ τὴν παρὰ τῷ Ἰσαὰκ Bullart εἰκόνα	» ξη'
Σφραγὶς Ἰωάννου Ἀργυροπούλου κάτωθεν ἐγγράφου πρὸς Γαλεάτσον Σφόρτσαν ἐν τῷ ἀρχεῖῳ Μεδιολάνου	» ξη'
Ἐπιγραφή τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ τάφου Ἰωάννου τινὸς Ἀργυροπούλου	» ιη'
Τὸ οἰκόσημον τοῦ φαναριωτικοῦ οἴκου τῶν Ἀργυροπούλων. Εἰκὼν τοῦ μεγάλου διερμηνέως Ἰακώβου Ἀργυροπούλου ἐξ ἐλαιογραφίας παρὰ τῷ κ. Θρασυβούλῳ Περικλέου; Ἀργυροπούλῳ	» ριβ'

Πίνακες ὄλοσέλιδοι.

Πίναξ Α'. Αὐτόγραφος λατινικὴ ἐπιστολὴ τοῦ Ἰωάννου Ἀργυροπούλου	» ρκς'
Πίναξ Β'. Εἰκὼν τοῦ Ἰωάννου Ἀργυροπούλου διδάσκοντος ἐν τῷ Μουσείῳ τοῦ Ξενῶνος	» ρκς'
Πίναξ Γ'. Εἰκὼν τοῦ Ἰωάννου Ἀργυροπούλου κατὰ τὸν Παῦλον Ἰόβιον	» ρκς'
Πίναξ Δ'. Εἰκὼν τοῦ Ἰωάννου Ἀργυροπούλου ὑπὸ τοῦ Δομινίκου Ghirlandajo	» ρκς'
Πίναξ Ε'. Εἰκὼν τοῦ Ἰωάννου Ἀργυροπούλου ἐν τῇ Ἀμβροσιακῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Μεδιολάνου	» ρκς'
Πίναξ Σ'. Πανομοιότυπον Μαρκιανοῦ κώδικος 407 φ. 2 ^a	» ρκς'
Πίναξ Ζ'. Πανομοιότυπον Μαρκιανοῦ κώδικος 407 φ. 8 ^a	» ρκς'

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

Ε.γ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2007